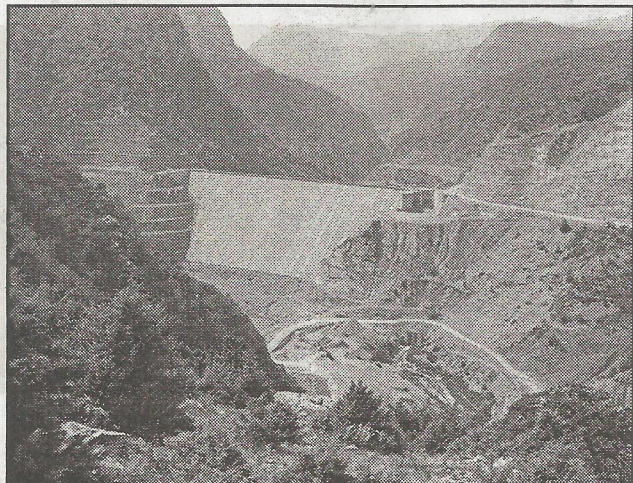

Μια χαμένη τετραετία για τη Θεσσαλία

Κύριε Διευθυντά,
πολλές φορές αμφιβάλλω πραγματικά κατά πόσο έχει γίνει κατανοητή στο ευρύ κοινό η σημασία των έργων του Άνω Αχελώου για τη Θεσσαλία αλλά και ευρύτερα για τη χώρα μας, καθώς και πόσο μεγάλα συμφέροντα συγκρούονται γύρω από τα έργα αυτά, κάτι που επηρεάζει κυρίαρχα τις πολιτικές επιλογές.

Γράφει ο Κώστας Γκούμας πρώην πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ Κ.Ε., μέλος Δομής Υδατικών Πόρων ΤΕΕ/ΚΔ Θεσσαλίας

Αφορμή για τη σημερινή μου παρέμβαση αποτέλεσε η δημοσιοποίηση του «Εθνικού Σχεδίου για την ενέργεια και το κλίμα» που δόθηκε πριν μερικές ημέρες για διαβούλευση. Εκτός αυτού, συμπληρώνονται σχεδόν 4 χρόνια διακυβέρνησης

ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, κάτι που μας επιτρέπει να σχολιάσουμε βάσιμα την τακτική και τις μεθοδεύσεις της κυβέρνησης, που βασικός της στόχος είναι να «θάψει» κυριολεκτικά τα έργα του Άνω Αχελώου, υπηρέτωντας αποκάλυπτα σκοπιμότητες ενάντια στο δημόσιο συμφέρον.

Τα έργα του Άνω Αχελώου σχεδιάστηκαν από τη δεκαετία του 1970 για παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας (ΥΗΕ) επί του Αχελώου στις θέσεις Μεσοχώρα (Τρικάλων) και Συκιά (Καρδίτσας). Τη δεκαετία του 1980 αποφασίσθηκε να χρησιμοποιηθεί μια ποσότητα υδάτων από τον Ταμιευτήρα Συκιάς για μεταφορά στον κάμπο της Θεσσαλίας, οπότε στα έργα αυτά προστέθηκε και η σήραγγα μεταφοράς, προσφέροντας παράλληλα τη δυνατότητα και για παραγωγή ενέργειας. Τα έργα αυτά αγκαλιάστηκαν και στηρίχθηκαν από όλες τις κυβερνήσεις έως το 2014 και παρά τα εμπόδια ουδέποτε αναιρέθηκαν οι επανειλημμένες αποφάσεις της Βουλής για την ολοκλήρωσή τους. Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ διαχειρίστηκε τα έργα που παρέλαβε με τη γνωστή προσφιλή της τακτική της διγλωσσίας.

Ειδικότερα για τη Μεσοχώρα, παρά τον πόλεμο που ως αντιπολίτευση όλα τα προηγούμενα χρόνια είχε κηρύξει κατά του έργου, ως κυβέρνηση επέλεξε να επιτρέψει στη ΔΕΗ τη συνέχιση των εργασιών με την υπογραφή της σχετικής υπουργικής απόφασης (2017). Έκτοτε βέβαια αδιαφορούν ουσιαστικά για την ενεργοποίηση των διαδικασιών και υπογειώς στηρίζουν αναζωπυρώσεις των αντιδράσεων (π.χ. προσφυγή στο ΣτΕ).

Σε ό,τι αφορά στα άλλα δύο έργα (Συκιά και σήραγγα), αρμοδιότητας Υπουργείου υποδομών, επίσημως δηλώσαν ότι τα έργα θα ολοκληρωθούν. Ο κ. Σπίρτζης όμως ουδέποτε μερίμνησε για τις απαραίτητες προεργασίες, ώστε να προσαρμοστούν τα έργα στις απαιτήσεις της τελικής σχετικής απόφασης του ΣτΕ (76/2014). Επίσης ο ίδιος ο πρωθυπουργός κ. Τσίπρας στο Αναπτυξιακό Συνέδριο στη Λάρισα το 2017 εξήγγειλε ότι θα εξετασθεί η παραγωγή ενέργειας από τον ταμιευτήρα Συκιάς, κάτι φυσικά που δεν έγινε ποτέ ενώ ταυτόχρονα εκτυλίσσεται αθόρυβα μια συντονισμένη προσπάθεια ώστε να αποκλειστούν τα έργα Συκιάς και σήραγγας από κάθε θεσμοθετημένο σχεδιασμό. Αυτό επέδωξαν και πέτυχαν το 2017 με την αναθεώρηση του Σχεδίου Διαχείρισης Υδάτων όπου (με υπουργική εντολή!) απαγόρεψαν στους μελετητές να λάβουν υπόψη τους τη δυνατότητα κάλυψης των αναγκών της Θεσσαλίας από τα ύδατα του Αχελώου. Ομοίως επέλεξαν τον εξοβελισμό των έργων και στον Χωροταξικό Σχεδιασμό που ανακοινώθηκε πρόσφατα για τη Θεσσαλία. Αποκορύφωμα όλων αυτών αποτελεί και το Σχέδιο 2020 – 2030 για την Ενέργεια όπου, εκτός από τη Μεσοχώρα, δεν προβλέπεται να ενταχθεί ΚΑΝΕΝΑ νέο υδροηλεκτρικό έργο! Παρότι ομολογούν ότι η ενεργειακή εξάρτηση της χώρας (1) «χτύπησε κόκκινο» με ποσοστό 74% (2), επιλέγουν να αγνοήσουν παντελώς την αξιοποίηση μίας εγχώριας ανανεώσιμης πηγής ενέργειας όπως το ΝΕΡΟ και επιμένουν στην ανάπτυξη νέων μονάδων φυσικού αερίου, δίνοντας με σαφήνεια το στίγμα των επιλογών τους. Αυτονόητο είναι ότι η τακτική που επέλεξαν να κινηθούν δεν τους αφήνει περιθώρια επί 4 ολόκληρα χρόνια να φέρουν το θέμα στη Βουλή για μια συνολική και καθαρή συζήτηση σχετικά με το τι πρέπει να γίνει. Κατά τα άλλα οι έννοιες της «δημοκρατίας» και της «διαφάνειας» αποτελούν το «ψωμοτύρι» της ρητορικής τους.

Έτσι υπονομεύουν τις προϋποθέσεις επανεκκίνησης των εργασιών στα έργα Αχελώου, αδιαφορούν για τα χρήματα που μέχρι σήμερα έχουν επενδυθεί και φυσικά δεν έχουν την πολιτική τόλμη να παρουσιάσουν στον λαό ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την προοπτική των εγκαταλελειμμένων έργων (3). Αυτά για την κυβέρνηση. Ας μου επιτραπεί όμως ο ισχυρισμός ότι με δεδομένη τη μεγάλη σημασία των έργων αυτών, ούτε τα κόμματα της αντιπολίτευσης, ούτε οι τοπικές ηγεσίες έχουν σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Η πολιτική τους για τα έργα Αχελώου (εκτός ίσως της Μεσοχώρας) χαρακτηρίζεται από άχρωμη διεκδικητική τακτική, από αποστασμάτικες παρεμβάσεις και από έλλειψη στόχου. Ειδικά πρόσφατα για τους δύο σχεδιασμούς που ανακοινώθηκαν (χωροταξικό και ενεργειακό) δεν υπήρξε ούτε καν μία ανακοίνωση.

Χωρίς διάθεση να αδικήσω επιμέρους προσπάθειες φορέων και παραγόντων, εκτιμώ ότι ενόψει και των εκλογών μόνο μια συντονισμένη κίνηση από κάτω θα μπορούσε να αλλάξει το θλιβερό σκηνικό της ανεύθυνης κυβερνητικής διαχείρισης και της εικόνας «παραίτησης» που προανέφερα.

(1) Δηλαδή η εισαγωγή από το εξωτερικό κυρίως φυσικού αερίου και πετρελαίου για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

(2) Δηλώσεις του κ. Μιχάλη Βερροϊόπουλου Γενικού Γραμματέα Ενέργειας και Προέδρου της Εθνικής Επιτροπής για την ενέργεια και το κλίμα, στην παρουσίαση του Εθνικού Σχεδίου για την ενέργεια που έγινε με την παρουσία των υπουργών κ.κ. Σταθάκη και Φάμελλο.

(3) Ο αναγνώστης μπορεί να δει σχετικά δημοσιεύματα της εφημερίδας σας τόσο για τις καταπτώσεις στη σήραγγα εκτροπής (καταγγελία του προέδρου σωματίου εργαζομένων την 19-10-2018 και άρθρο του Γ. Μπαρμπούτη την 2-11-2018) όσο και για τις καθυστερήσεις που «παίζονται» συνειδητά και συστηματικά στην Μεσοχώρα (άρθρο του κ. Γιώργου Κωτσού την 24-10-2018).